

For det tredje er den franske regering — såfremt Domstolen tiltræder definition af begrebet undersøgelse i den appellerede dom — af den opfattelse, at proceduren i direktiv 98/34 under alle omstændigheder falder ind under denne definition i betragtning af dens formål og forløb.

For det andet er den franske regering i første omgang af den opfattelse, at Retten har begået en retlig fejl, idet den subsidiært fandt, at udbredelsen af dette dokument — selv i tilfælde af, at Kommissionens udførlige udtalelse indgår i en undersøgelse som omhandlet i artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001 — ikke nødvendigvis skader formålet med proceduren i direktiv 98/34.

I denne henseende har den franske regering anført, at sagsøgeren på intet tidspunkt i sin oprindelige stævning, i replikken eller i bemærkningerne til de skriftlige indlæg fra intervenienterne, har anført et argument om, at udbredelsen af det anfægtede dokument — for det tilfælde, at proceduren i direktiv 98/34 udgør en undersøgelse — ikke vil være til skade for formålet med denne undersøgelse.

Følgelig finder den franske regering, for så vidt som det anbringende, der blev fremsat subsidiært af Retten, ikke blev fremsat af sagsøgeren og vedrører den materielle lovlighed af den anfægtede afgørelse, at Retten i den appellerede doms præmis 84-88 har begået en retlig fejl ved af egen drift at fremsætte dette anbringende.

For det andet fastslog Retten ved den appellerede dom, at formålet med proceduren i direktiv 98/34 er at undgå, at den nationale lovgiver vedtager en national teknisk forskrift, som hindrer den frie bevægelighed for varer, den frie udveksling af tjenesteydelser eller etableringsfriheden for tjenesteydere inden for det indre marked (den appellerede doms præmis 85).

Den franske regering er imidlertid af den opfattelse, at Retten herved har foretaget en restriktiv fortolkning af formålet med proceduren i direktiv 98/34.

Den franske regering finder nemlig, at proceduren i direktiv 98/34 sammen med formålet om at sikre den nationale lovgivnings overensstemmelse med EU-retten ligeledes forfølger et formål om kvalitet i dialogen mellem Kommissionen og den berørte medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 204, s. 37.

⁽²⁾ EFT L 145, s. 43

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbetsdomstolen (Sverige) den 6. juli 2015 —
Unionen mod Almega Tjänsteförbunden og ISS Facility Services AB**

(Sag C-336/15)

(2015/C 311/34)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Arbetsdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Unionen

Sagsøgte: Almega Tjänsteförbunden og ISS Facility Services AB

Præjudicielt spørgsmål

Er det foreneligt med direktivet ⁽¹⁾ om overførsel af virksomheder, at en erhverver — efter at der er gået et år efter overførsel af en virksomhed — i forbindelse med anvendelsen af en bestemmelse i erhververens kollektive overenskomst, som indebærer, at en vis uafbrudt anciennitet hos én og samme arbejdsgiver er en forudsætning for forlænget opsigelsesvarsel, ikke tager hensyn til den anciennitet, der er optjent hos overdrageren, når arbejdstagerne i henhold til en enslydende bestemmelse i den kollektive overenskomst, der gælder hos overdrageren, har haft ret til, at der blev taget hensyn til denne anciennitet?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/23/EF af 12.3.2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgien) den 7. juli 2015 — Luc Vanderborght mod Verbond der Vlaamse Tandartsen VZW

(Sag C-339/15)

(2015/C 311/35)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Luc Vanderborght

Sagsøgt: Verbond der Vlaamse Tandartsen VZW

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF ⁽¹⁾ af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked fortolkes således, at det er til hinder for en national lov, der absolut og uden undtagelse forbyder enhver reklame, uanset i hvilken form, for mund- og tandpleje, således som det er tilfældet med den belgiske lov af 15. april 1958 om reklame vedrørende tandpleje?
- 2) Skal et reklameforbud for mund- og tandpleje anses for en »bestemmelse vedrørende produkters sundheds- og sikkerhedsmæssige aspekter« som omhandlet i artikel 3, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked?
- 3) Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked fortolkes således, at det er til hinder for en national bestemmelse som artikel 8d i kongelig bekendtgørelse af 1. juni 1934 om udøvelse af tandlægevirksomhed, i hvilken det detaljeret er anført, hvilken grad af beskedenhed der kræves af et skilt ved en tandlæges praksis, som er rettet til offentligheden?